

UNGARISCHER SEELSORGEDIENST DER EVANG. KIRCHE H.B. IN ÖSTERREICH
AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKIGONDOZÓ SZOLGÁLAT

Wien 1., Dorotheergasse 16, Honlap: <http://reformatus.at/> E-Mail: bemaref@gmail.com

Dr. Karvansky Mónika református lelkész, Tel.: +43 699 188 780 68

„Az istenfélőkben gyönyörködik az Úr, azokban, akik az ő szeretetében bíznak.” (147. zsoltár 11.)

Kedves Testvéreink!

Gyülekezeti alkalmaink rendje a 2020. esztendő adventi heteiben:

2020. november 29. du. 17. óra: Adventi áhítat – templomi csendesség

2020. december 06. du. 17. óra: Adventi áhítat – templomi csendesség

TERVEZETT ÜNNEPI ALKALMAK

2020. december 13. du. 17. óra: Adventi zenés áhítat

2020. december 20. du. 17. óra: Adventi családi áhítat

2020. december 25. du. 17. óra: Karácsonyi istentisztelet

GYÜLEKEZETI ALKALMAINK – A JÁRVÁNY ÁRNYÉKÁBAN

A koronavírus-járvány miatti 2. lezárás időszakában vagyunk, melynek következtében a korlátozások a gyülekezeti alkalmainkat is nagymértékben érintik. Az állami és egyházi rendelkezések értelmében jelenleg istentiszteleteket nem tarthatunk, viszont az istentiszteletek időpontjában a templomot kinyithatjuk, rövid áhítatra, egyéni imádkozásra, szükség esetén lelkigondozói beszélgetésre van lehetőség.

Ezzel a lehetőséggel élve november 29-én és december 6-án, advent első és második vasárnapján a templomkaput kinyitjuk, rövid áhítat keretében orgonistáink adventi dicséreteket szólaltatnak meg az orgonán. December 6-át követően a tervezett adventi és karácsonyi alkalmainkat a további állami és egyházi rendelkezésekhez igazodva tervezzük és szeretnénk megtartani, melyről majd az új gyülekezeti körlevélben értesítjük a Testvéreket.

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy a mindenkire kötelezően érvényes rendelkezéseket felelősséggel tartsák be, így védve egymást, figyelve másokra és magunkra egyaránt.

Jelenleg érvényben levő szabályok:

A bejáratnál kézfertőtlenítés, orrot és szájat takaró maszk viselése, távolságtartás 1,5-2 m kötelező; a csoportos beszélgetésre külső és belső térben nincs lehetőség.

Kérjük mindazokat, akik a betegség legkisebb jelét is tapasztalják magukon, saját maguk és mások érdekében is maradjanak otthon!

A Kuratórium tagjai a lelkipásztorral együtt megtesznek mindent annak érdekében, hogy az adventi és karácsonyi alkalmakat – ha korlátozások között is – megtarthassuk, és együtt lehessünk, ünnepelhessünk a templomban, amennyiben a járványhelyzet azt megengedi. Ehhez kérjük a Testvérek támogatását, segítségét, együttműködését és megértését is.

Advent idejét töltse be az ünnepre készülés csendessége, a mindennapok békessége, kísérje életünket Isten megtartó szeretete és áldása!

ADVENTI CSALÁDI ÁHÍTAT – KARÁCSONYI JÓKÍVÁNSÁGOK KOSARA

*„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.”
(Angyali jókívánság - Lukács 2,14)*

Az ünnepi családi istentiszteletet, a gyermekek és ifjak karácsonyi műsorát hagyományos formában még nem biztos, hogy idén megtarthatjuk, de mégsem szeretnénk kihagyni ezt a szép gyülekezeti alkalmat. **A karácsonyi családi istentisztelet a generációk meghitt templomi ünnepe**, így ennek jegyében meghirdetjük a gyermekek és a felnőttek, az ifjak és örök ifjak, gyülekezetünk minden tagja számára ünnepi játékunkat, melyhez mindenki hozzájárulhat egy-egy szívből jövő jókívánsággal:

KARÁCSONYI JÓKÍVÁNSÁGOK KOSARA címmel.

A 2020-as esztendő mindnyájunk számára sok kihívást és küzdelmet jelentett, ezért így az év vége felé, az ünnepi időszakban bőven ráférne gyülekezetünk tagjaira, mindnyájunkra és az egész világra minden reménykeltő biztatás, kedves bátorítás, ünnepi jókívánság.

Ennek jegyében szeretnénk biztatni mindenkit, hogy akár szóban, írásban, rajzban, bibliai igével, vagy imádsággal, akár egy ünnepi dísz elkészítésével szívesen megosztaná a gyülekezettel karácsonyi jókívánságát, küldje el a körlevél fejlécében található elérhetőségek valamelyikére. Amennyiben a járványügyi rendelkezések megengedik, akkor advent 4. vasárnapján a templomban a családi istentisztelet keretében csokorba fonjuk és felolvassuk, bemutatjuk az egymás számára írt, alkotott ünnepi jókívánságokat (névvel vagy név nélkül, ki, hogyan szeretné), valamint a karácsonyi körlevélben is megosztjuk majd.

Szeretettel várjuk mindazok ünnepi üzenetét, akik szívében egy-egy jókívánság megszületik és megosztaná velünk! Az ünnepre készülve gazdagítsuk egymást, sok jót, áldást, örömet kívánva!

DIAKÓNIAI GYŰJTÉS – RÉSZVÉT ÉS MEGSEGÍTÉS

A tragikus balesetben 45 évesen elhunyt felvidéki magyar református lelkipásztor özvegyének és árván maradt három gyermekének (9,13,18) ajánljuk fel az idei adventi-karácsonyi diakóniai adománygyűjtés összegét. A jó szívvel nyújtott támogatás a családfő nélküli első karácsonyon az anyagi segítség mellett a gyülekezet részvétellel való odafordulását is kifejezi a gyászoló család felé.

Az adományokat a templomi alkalmak előtt és után személyesen lehet átadni, vagy gyülekezetünk bankszámlájára „Diakónia” megjegyzéssel átutalni. Isten áldása legyen a segítséget nyújtók életén!

TÁMOGATÁS – A GYŰLEKEZETI ÉLET FENNTARTÁSÁRA

„Hálaadással áldozz Istennek!” – a zsoltáros szavaival szeretnénk a Testvérek figyelmét felhívni gyülekezetünk fenntartásának közös teherhordozására. A mellékelt befizető számlán várjuk és előre is köszönjük a gyülekezet működésére felajánlott támogatást, az Isten dicsőségére szánt adományokat. Lehetőség van banki utalással is Szolgálatunk számlájára küldeni a fenntartásra szánt hozzájárulásokat:

**Bank Austria, IBAN: AT18 1100 0095 2356 0200; BIC: BKAUATWW
Ungarischer reformierter Seelsorgedienst in Österreich; „Spende/2020”**

Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti Isten. Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt, mindenkor minden szükségessel rendelkezetek, és bőségetekből jusson minden jó cselekedetre. (2Korinthus 9,7-8.)

Hálásan köszönjük a Testvéreknek az eddig nyújtott anyagi segítséget és minden olyan szolgálatot, melyet közösségünk építéséhez és gyülekezeti alkalmaink megvalósításához kaptunk!

Az Ausztriai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat Kuratóriuma

AZ AUSZTRIAI TEMETŐK CSENDJÉBEN

„Amikor pedig ez a romlandó (test) romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött!”(1Kor 15,54)

November elején a németóvári (Bad Deutsch-Altenburg) templomban és temető kertben egy ökumenikus imaóra keretében emlékezünk mi, külhoni, felvidéki és anyaországi magyarok. Ezt a hagyományra vált alkalmat hármashatár találkozóknak neveztük el, hiszen Ausztria, Szlovákia és Magyarország közös határvonalaihoz közel helyezkedik el ez a hagyomány szerint István király által alapított templom, melynek temető kertjében a magyarok szimbolikus sírja található. Megemlékezünk az 56-os magyar hősookról, a menekültekről, akik közül a helyi emlékezet szerint többen ebben a temető kertben nyugszanak. És megemlékezünk mindazokról, akiknek nem a szülőföldjükön van a végső földi nyughelyük. A koronavírus-járvány miatt 2020. november 7-én csupán páran emlékezhettünk és imádkozhattunk a magyarok szimbolikus sírjánál, lelki szemeink előtt ott látva és imádságban hordozva mindazokat, akikkel az elmúlt években együtt álltunk a sír körül.

Azok a magyarok, honfitársaink, testvéreink, akik nem magyar honban pihennek el... Ezen a szép őszi délutánon elmerengtem és visszagondoltam mindazokra, akiket 2020-ban kísértünk utolsó földi útjukra Ausztria valamelyik temető kertjében. Egy aktív gyülekezeti tagunkat májusban búcsúztattuk a bécsi Központi temetőben (Zentralfriedhof 3. Tor) a szigorú járványügyi rendeletek miatt szűk családi körben. Egy nőtestvérünket nyáron a bécsi evangélikus és református temetőben helyeztük végső nyugalomra. Októberben egy nőtestvérünket a badeni és egy férfitestvérünket a Ried im Innkreis-i temető kertben búcsúztattuk szeretteik és ismerőseik körében. 2020-ban a járványügyi rendelkezések előírásai szerint a maszkviselés, a távolságtartás, a búcsúzóknak számának korlátozása, a kézfertőtlenítés kísérője volt ezeknek a szomorú alkalmaknak is. Maszkban sírtunk és vigasztaltunk, kézfogás helyett együtt érzően néztünk egymásra, így nyilvánítva ki részvétünket és mindezek mellett próbáltuk az előírt távolságot is betartani.

A külhoni szolgáltató lelképásztor nem csupán egy gyülekezet lelkésze, hanem egy nagy missziós terület pásztora. Ennek a szolgálatnak egyik rendkívüli jellemzője, hogy a lelkész legtöbb esetben személyesen nem találkozik azokkal, akiket utolsó földi útjukra kísér családjuk körében, életüket csupán a családtagok elbeszélése alapján ismerheti meg és mondhatja el. A temetők és sírok több száz kilométerre fekszenek egymástól, mégis van egy közös metszőpont, egy közös mérföldkő ezekben az életutakban, mely a szülőföld elhagyását és az idegen földön az új élet elkezdését jelzi - a szórványlét közös terhével, a beilleszkedés, az újrakezdés küzdelmeivel, a honvágy fájdalmával. Mindezek mellett azzal a megtapasztalással, hogy az új országban is Isten áldása és segítő jobbja velük maradt. A legtöbb temetés kétnyelvű, mégis megvan a búcsúzásnál a magyarsághoz való ragaszkodás, a magyarul elhangzó vigasztaló ige és imádság, a Magyar Himnusz éneklése, vagy a szülőföldről hozott marék föld a sírhalomra. A feltámadás reménységével búcsúzunk a szülőföldön kívül, a külhoni, az ausztriai temetőkben eltemetett magyaroktól, együtt imádkozva magyar nyelven a hitvallás szavait: „... hiszem a testünknek feltámadását és az örök életet.” Az elengedés fájdalmára és a gyász súlyára Istennél van a vigasztalás ígérete: Krisztusban van tovább! „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él, és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha.” (János 11 25-26) Az egyházi esztendőt az Örökkévalóság vasárnapja zárja, mely Advent első vasárnapja előtti héten van. Az örök élet reménységében szilárdan állva emlékezünk és hordozzuk imádságban Isten előtt a gyászolókat, vigasztaljuk egymást, mert Isten Krisztusban a menny kapuját sarkig tárta és a földi küzdelmes vándorlás után hazavárja az ő gyermekeit.

ADVENTI REMÉNYSÉG – MI MARAD?

„Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom ígéretében.“ (130. zsoltár 5. vers)

Ez az év már sok mindent elvett tőlünk és egyre türelmetlenebbül várjuk, hogy múltjon el a járvány és az életünk nyugodt kerékvágásban folytatódjék tovább. A megszokott életkörülmények lemeztelenített állapotában joggal kérdezhetjük, hogy mi marad? Lassan már csak a pusztaság vár! – válaszolhatnánk. Türelmempróbáló időszak ez, mikor felerősödik a túlélés ösztöne, a dac a világgal szemben, a hiányérzet a megszokott után. Majd csillapodik mindez és a várakozás álláspontjára helyezkedik az ember. Várja, hogy megszólaljon a nagy hír: elmúlt, vége, nincs már veszély! **Várunk az örömhírré!** Mint ott a pusztában karácsony éjszakáján a pásztorok, akik távol a szeretteiktől, távol az otthonuktól, távol a civilizáció lüktetésétől, mondhatnánk úgy is, hogy hivatásukból kifolyólag egyfajta karanténban éltek mindennapjaikat. Egyszer csak egy angyalsereg jelent meg váratlanul és örömhírt hirdetett a pásztoroknak. Hirdették, hogy valami készül, hogy valami jóra fordul, mert **valaki közel jön a várakozásban élő emberhez** és új lehetőségek tárházát nyitja meg előtte.

2020-ban az ünnepvárás idejére a korlátozások árnyéka vetül. Elmaradnak a hagyományossá vált adventi vásárok, a karácsonyi baráti és munkahelyi ünnepségek, melyek már „a normalitás idején” december elejétől kezdetét vették, és elmaradnak többek között az egyházi nagy ünnepi alkalmak is. Mi marad a végén? Az ünnepelt maga - szegényes jászolba fektetve. Nincs körülötte csillogás, nincs körülötte rohangálás, roskadozó asztalok, forralt bor és mézeskalács. De **Ő** marad! És **Ő** készül hozzánk minden korlátozás ellenére advent napjaiban.

Ő hozza és ma is kínálja ajándékait: **a békességet, a reményt, a szeretetet, a megbocsátást.** Milyen szép is lenne ezt a beteg világot, háborúktól vérző országokat és népeket, kiüresedett és célt tévesztett emberi életeteket feldíszíteni ezekkel az ajándékokkal. Bár a legtöbb bolt bezárt, így az ajándékvásárlás lehetőségei korlátozottak, de az Isten által kínált ajándékokért csak ki kell nyújtani a kezünket, vagy adott esetben összekulcsolni és imádságban elkérni, majd a „használati útmutatót” átolvasni, szívünkbe zárni, hogy ezek az ajándékok tényleg betölthessék küldetésüket, funkciójukat, bearanyozzák a várakozás és az ünnep napjait is.

Az isteni ajándékok valóra válása így teheti igazán ünnepivé életünket és világunkat. A szeretetlenség helyett szeretettel fordulni a másikhoz szóval, tettel, cselekedettel. Megtapasztaljuk majd, hogy ezzel nem leszünk szegényebbek, sőt! A békétlenség helyett váljunk Jézus „örömmondó békeköveivé”. A reménytelenség mélységében lássuk meg a betlehemi reménycsillagot, mely utat mutat és elvezet a remény forrásához. És ha ezt a forrást mi már megtaláltuk, mutassuk meg másoknak is! A viták és veszekedések hangzavara csituljon és lágylon megbocsátó öleléssé. Ne várjunk arra, hogy majd a másik bocsánatot kér! Nyújtsuk mi a megbocsátás és békéltetés baráti jobbát! És ha ez a krisztusi indulat tölti meg a várakozás napjait, akkor a korlátozott és beszűkült világunkban meg fogjuk tapasztalni, hogy tágul a tér, tartalommal töltődik meg és ünnepivé formálódik az idő, békesség és öröm veszi át a kétségbeesés és aggodalom, a békétlenség és a harag helyét. Ilyen ünneplőbe öltözött szívvel úgy érkezünk majd Karácsony ünnepéhez, mint aki gazdaggá vált.

És akkor mi marad? Még ezekben az időkben is több marad, mint azt mi gondolnánk! Erre garancia az a Jézus Krisztus, aki nélkül nem is lenne karácsony. Aki igazán teljessé tudja tenni az ünnep napjait, és életünk minden napját – egészen a világ végezetéig!

Ezekben a kihívásokkal teli, nehéz időkben töltse meg otthonunkat, szívünket, az adventi heteket Isten szeretetének a melegsége, adjon erőt a kihívásokhoz, maradjon velünk áldása és békessége. Ünneplőbe öltözött lélekkel várjuk az Urat, aki reményteljes fényt hoz a reménytelenség sötétjébe, betér hozzánk és nem távozik el tőlünk! Ahogyan az egyik szép adventi dicséretünkben is énekeljük: **„Várj ember szíve készen! Mert jó a Hős, az Úr, ki üdvösséged leszen, szent győztes, harcossal. Fényt, éltet hozva jó, megtört az ősi átok: kit vágyakozva vártok, betér hozzátok Ő.” (MRÉ 312:1v.)**

Áldott ünnepi várakozást, örömteljes készülést kívánok sok szeretettel!

Dr. Karvansky Mónika, református lelkipásztor